Diumenge 14 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 11,25-30): En aquella ocasió, prenent Jesús la paraula, digué: «Et dono gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i prudents, i les has revelat als infants. Sí, Pare, perquè així ha esdevingut plaent davant teu. Totes les coses m'han estat donades pel meu Pare; i ningú no coneix el Fill sinó el Pare, ni el Pare ningú no el coneix sinó el Fill i aquell a qui el Fill ho vulgui revelar.

Veniu a mi tots els qui esteu fatigats i afeixugats, i jo us alleujaré. Preneu el meu jou sobre vosaltres i apreneu de mi, que soc mansuet i humil de cor, i trobareu el repòs per a les vostres ànimes, ja que el meu jou és suau i la meva càrrega lleugera».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Veniu a mi tots els qui esteu fatigats i afeixugats, i jo us alleujaré»

P. Antoni POU OSB Monjo de Montserrat
(Montserrat, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens mostra dues realitats que el defineixen: que Ell és el qui coneix el Pare amb tota la profunditat i que Ell és «mansuet i humil de cor» (Mt 11,29). També hi podem descobrir dues actituds que ens calen per a poder entendre i viure el que Jesús ens ofereix: la senzillesa i el desig d'apropar-nos a Ell.

Als savis i entesos sovint els és difícil entrar en el misteri del Regne, perquè no estan oberts a la novetat de la revelació divina; Déu no deixa de manifestar-se, però ells creuen que ja ho saben tot i, per tant, Déu ja no els pot sorprendre. Els senzills, en canvi, com els infants en els seus millors moments, són receptius, són com una esponja que absorbeix l'aigua, tenen capacitat de sorpresa i d'admiració. També hi ha excepcions, i fins i tot hi ha entesos en ciències humanes que poden ser humils pel que fa al coneixement de Déu.

En el Pare, Jesús troba el seu repòs, i la seva pau pot ser refugi per a tots aquells que han estat malmenats per la vida: «Veniu a mi tots els qui esteu fatigats i afeixugats, i jo us alleujaré» (Mt 11,28). Jesús és humil, i la humilitat és germana de la senzillesa. Quan aprenem a ser feliços a través de la senzillesa, moltes complicacions es desfan, moltes necessitats desapareixen, i a la fi podem reposar.

Jesús ens convida a seguir-lo; no ens enganya: estar amb Ell és portar el seu jou, assumir l'exigència de l'amor. No se'ns estalviarà el sofriment, però la seva càrrega és lleugera, perquè el nostre sofriment no ens vindrà a causa del nostre egoisme, sinó que sofrirem només el que ens cal i prou, per amor i amb l'ajuda de l'Esperit. A més, no oblidem, «les tribulacions que es pateixen per Déu queden suavitzades per l'esperança» (Sant Efrem).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Imposem-nos realment la feina d'aprendre la lliçó de la santedat de Jesús, que era de cor mansoi i humil. La primera lliçó d'aquest cor és un examen de consciència; la resta —l'amor i el servei— el segueixen immediatament» (Santa Teresa de Calcuta)

- «Jesús ens fa conèixer el Pare. I a qui revela això? Només els qui tenen el cor com els petits són capaços de rebre aquesta revelació» (Francesc)

- «El Regne pertany als pobres i als petits, és a dir, als qui l'han acollit amb un cor humil (...). [Jesús] s'identifica amb els pobres de tota mena i fa de l'amor actiu envers ells la condició de l'entrada al seu Regne» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 544)